

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 76. ANUL XVIII.

Telegraful este de două ori pe săptămână: joi și duminică. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditorul foiei pe afară la c. r. post. cu bani gați prin scrisori francate, adreseate către expeditor. Prețului prenumeratiunii pentru Săbiu este pe an 7 fl. v. a. iar pe jumătate de an 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

ru provinciile din Monarchia pe an 8 fl. era pe jumătate de an 4 fl. v. a. Pentru princip. și țeri străine pe an 12 p. 1/2, anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platesc pentru întâia oră cu 7. cr. sirulu, pentru a doua oră cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Săbiu, în 24 Septembrie (6 Oct.) 1870.

Programu.

pentru congresul național bisericesc român, de religie ortodoxă, conchiamat pe 1-a Octombrie, a. c. la Săbiu.

1. În 30 Septembrie st. v. la 10 ore dimineața se va ține servitiul dădăscu cu chiamarea s. Duchu în biserică din cetate.
2. A doua zi — 1-a Octombrie — dimineața la 9 ore, se voru adună toți membrii congresuali în biserică numită, localul congresului, încunoscându-se metropolitul presedinte.
3. Sosindu metropolitul, și ocupându membri congresuali locurile pregătite, se va constitui biroul interimalu.
4. Metropolitul presedinte va deschide congresul, prin o cuvântare solenă.
5. Îndată după deschiderea congresului, acesta va trece la verificarea membrilor congresuali.
6. Membrii congresuali sunt avisati a-si predă credentialele la presidiu.

Dela presidiul congresului național bisericesc român.

Alegeri la congresu.

În arhidieceasa s'a alesu:

- în cercul IV (mir.) Moise Brănișce actuaru;
- în cercul VII (mir.) Ioan Pinciu jude primariu comit.;
- în cercul XI (mir.) I. T. Popoviciu comerciantu.

Evenimente politice.

Dincolo de Leit'a s'au severstiu în săptămân'a trecută o bucată din istoria monarhiei austro-unguresci. Scim de mai înainte de deschiderea senatului imperial și de deschiderea dietei Boemiei. Amendou, cu deosebire cea din urmă, aveau chiamarea de a obli diferința ce durăza acum de ani între națiunea cehică și constituțiunea acceptată de senatul imperial cislaitan. Partit'a națională și cea feudală cehică însă dela deschiderea dietei încoco, pre lângă stăruința la pretensiunile dreptului de statu și de încoronare alu Boemiei, a împedat și tramitarea de deputati în senatul imperial acum cându se cerea mai cu întetire.

Foile „amice constituției” sunt pline de bucuria, pentru ca unu rescriptu imperatescu îndreptat către dieta Boemiei, pare a pune capetu diferinței mai susu atinse. Rescriptulu reprobă în termeni accentuati esitarea dietei pentru a tramite deputati la senatu; asigură de alta parte, ca Majestatea Sa este decisă a asigură Boemiei neimpărtăbilitatea și neslienarea pentru toate tempurile și precum antecesori asi și Maj. Sa se va încoronă cu corón'a Boemiei, pentru de a exprime și mai tare unitatea, ce esista între corón'a și poporu.

Unele diuarie vieneșe aduc sciri din Prag'a, ca clubul cehloru este aplecatu a nu dá ascultare rescriptului.

Durerile acestea constitutionale de dincolo de Leit'a incepu a fi resemite și în Ungari'a. Lloydulu pestanu și varsa necădiulu înainte de toate asupr'a regimulu, o alusiune acést'a, prin corea da de preceptu Contelui Beust. Sunt multi și dincolo și dincoco de Leit'a, cari toate incurcaturile constitutionale din Cislaitani'a le ascriu cancelariului imperial.

Lloydulu pestanu, purcediendu dela rescriptulu

imperatescu deschide o perspectivă, prin carea vede o multime de posibilități, în urmă căroră diferința între dieta boemă și regimul nu aru mai luă finitu. Impregiorarea acést'a va amănă delegatiunile ad calendas graecas și nu se va mai putea votă budgetulu. Lloydulu pestanu amenință în fine, pentru eventualități de acestea cu §. 41 din legea de complanare. Conformu acestui § dieta Ungariei pôte aduce unu concludu prin care sa îndrumă pre ministrulu de financia ungurescu a nu dá pentru budgetulu comunu nici unu cruceriu, până cându budgetulu comunu nu s'a statoritu pre cale constitutională de delegatiuni. După ce Lloydulu pestanu le amintese nemților de dincolo acestea, le mai trage atențiunea, ca urmările ulterioare ale procederei celei dubie și elatinatória le voru portă aceia, cari voru face, că masin'a comună a Statului sa sté pre locu.

Telegramu.

Deva 4 Oct. Adunare numărōsă. Hodosiu presedinte. Hodosiu, Vulcanu țienura discursuri. Subscrierile de membri și oferte arméza.

Săbiu 23 Septembrie. Eri s'a serbatu bisericescu onomastie'a Majestății Sele a imperatului și Regelui nostru Francisu Iosifu I și în biserică noastră din cetate. Elevii institutului cu corpulu profesoriloru în frunte a asistat la cultulu d-dieescu; iera dlu directoru seminariulu I. Hanni'a și cu o parte din corpulu profesoralu au celebrat sânt'a liturghia, la care susu amintitulu dōmna a cetitu rugaciunea din genunchi pentru îndelung'a și fericit'a viață a Majestății Sele.

Conferințele invetiatoresci

din protopopiatulu lal Brăsioulu.

Conformu decisiunii conf. inv. din a. tr. s'au ținutu conf. inv. din acestu protopopiatu estempu în 24, 25 și 26 Augustu la Turchesiu sub presidiulu rev. dd. protopopu I alu Brăsioulu Iosifu Baracu.

La aceste conf. au luat parte toți invetiatorii din protopopiatu, precum și urmatorii oșpeti: dd. R. Pop'a, E. Verza și I. Danu parochi în Satulungu, T. Barsenu p. la Darste, I. E. Popoviciu și I. Popescu parochi la Cinciari, B. Pittisiu, G. Persienariu și N. Mihaltianu parochi la Brăsiou, I. Odoru și I. Pasiu p. în Turchesiu, P. Carstoci'a p. în Bacifalau, I. Verza p. Cernatu, G. Marde p. în Tarlungeni; I. Scurtu prof. în Brăsiou; câti-va dintre membrii com. par. la Turchesiu și alti poporenți.

După servitiulu dămnediescu cu chiamarea Duchului Sântu rev. dd. prot. I. Baracu au deschis conf. prin o cuvântare amesurată scopului de cuprinsulu urmatoriu:

Mai întâiu salutéza pre inv. presenti, arătându-si totudeodata plăcerea, cadupre cum la conf. de până acum'a, asi și la acestea cu zelu și tactica sa stăruiescă a reusi cu unu rezultat îmbucuratori.

Vorbesc apoi despre folosulu, celu aduce poporului scól'a, și despre ceea ce sa cere dela creștinulu, care a invetiatu la scóla.

Omulu este cea mai sublima creatura a lui Dămnedieu pre acestu pământu; totu-si, cându se nasce, este asiă debilu, încātu nu se pôte ajutori pre sine. Cautându la animale dela celu mai micu până la celu mai mare, vedemu, ca, îndată ce a aparutu pre pământu, se pôte ajutori pre sine intru a se susiené. Instinctulu îndruméza pre animale,

sa-si caute nutrimentu, sa-si zidésca locuinte, sa-si caute și aște locuintele până și în țierile cele de dincolo de mare. Nu sta înse lucrulu asiă și cu poterile sufletesci ale omului; acestea și stau ascunse în subiectulu sufletulu seu, după cum metalele cele nobile înfășurate în deosebite alte minerale în sinulu pământulu. După cum se caută metalele cele nobile, asiă și facultățile spirituale în copilu trebuescu cautate, deșeptate, nutrite, luminate și dezvoltate; iera acésta lucrare mare și grea, dară totudeodata forțe nobile și de cea mai mare însemnatate sunt chiamati a o seversi inv., și o potu aduce la îndeplinire numai inv. harnici în scóle.

Copilulu se deșeptă între semenii sei, curiositatea, care o vedesce elu mai anteu, lu motiveza, a cercetă dela cei ce lu încungioră despre deosebite obiecte, de cari i timpina în totu pasulu; dela societatea, în care se afla elu, primesce multe deslusiri; totuși chiarit-te și lumina edeverată în spiritulu seu, blândete și amóre statornică în anim'a sea cu desaversire are sa-i aduca scól'a. Fără de scóla n'aru poté fi societatea omenéscă decâtu o glota de ignoranti, brutali, varvari, cotropitori crudi; adeverulu acést'a lu constatéza destulu de lamuritu istoria omenimei. Cautându adeca la viét'a popólorulu dela începutu și până în diu'a de adi, vomu asiă, ca ori-care poporu în aceea-si mesura a fostu fericitu în lantru și puternicu în afara, după cum și au fostu scólele de organizate și dotate cu invetiatori. Aten'a și apoi Rom'a prin scólele loru au ajunsu la cea mai înaltă stare; clasiici loru servescu încă și celor mai cultivate popóre moderne, că nesce isvóre nesecate de lumina și fericire.

Din contra, popórele cele fără de scóla și adi numai catu vegetéza, deca nu ingenunchia sub jugulu, deca nu gemu cumva în lanțurile sclaviei.

Prea fericite se potu face dara popórele, care nesuescu la fericire prin cultura și educatiune.

Poporulu nostru se va fericit neincetându, a contribui d'n resputeri la înmultirea și susținerea în buna stare a scólorulu nostre confesionali, prin cari sa isi lumineze și inobilitéze tinerimea, razimulu betranetiloru sele. Esc. Sea Parintele Archiepiscopu și Metropolitu Andreu Baronu de Siagun'a, au descoperitu acésta idea salutară, și conformu spiritului tempului domnitoriu din diu'a de adi, se silesce a dá rezultatulu doritu în toate comunele de confessiunea dreptu-credincioasă din dulcea noastră patria. Deci scólele nostre confesionali sporescu, înaintéza, și se înaintéze cu pasi gigantici la culmea misiunii loru, spre a ne gati unu viitoriu mai bunu, mai fericitu. Escelenti'a Sea urendu, că inv. din arhidieceasa sa se dezvoltéze totu mai bine și mai multu, ca asiă sa póta coresponde chiamarei loru cu tota demnitatea, dandule pentru acést'a instructiuni salutare, au orenduitu a se ținé conf. inv. în fie-care anu în toate protopopiatele, și se vede din anu în anu la inv. nostri mai mare desteritate în propunere, împartire, în tratarea cu elevii loru.

Mai încolo isi exprima parerea de reu pentru atâtea talente, câte au remasu perdute prin lips'a de cultura și educatiune. Avendu însă acum scólele nostre conf. prin cari ne potemu scapă de orice nefericire, recomanda invetiatoriloru zelu și abnegare de sene în implinirea chiamarei loru; și face înse atenti, că sa nu fia unilaterali; sa nu cultiveze adeca numai mintea în copilu, lasendu anim'a împetră și voint'a nedeprișă a face binele; fiindu ca unu omu, carele are numai mintea îndopată cu multe cōnoscinti, însă anim'a fi este seca de educatiune morală religioasă, ne respectandu adeca adeverulu, dreptatea și bun'a cuvintiă, departe de a-si

poate înduplecă voinea, să facă vre-o faptă umană unu atare omă devine mai curând ori mai târziu periculosu lui însuși, familiei sale, bisericii sale neamului său și statului.

Omulu cultivat și educat nu se poate nece odata de pre cararea virtutiei. In toate schimbările naturii descoperi poterea lui Dumnezeu, și istoria află mână lui Dumnezeu, conducându sorțea omenilor în tratarea cu de aproape, da de poruncile lui Dumnezeu cari ilu îndreptăza să-și respecteze pre mai mari sei, bisericii și statului și să lucreze pentru binele comunu; pentru care, spre a se vedea capabilu, că creștinu, roga pre Dumnezeu în toate dilele: „Sa vina imperati'a Ta!” —

Dupa care incheindu cuventarea, dechiara conferintiele de deschise.

Rev. dd. protopopu propune invetiatiiloru presenti, sa si alega unu conducatoriu și unu notariu; s'au alesu cu unanimitate de conducatoriu dlu directoru alu scolei capitali din Brasiovu, G. C. B e l i s i m u s u, iera de notariu dlu invetiatiu la scoala cap. din Brasiovu, I. D o b r e a n u l u.

(Va urma.)

Cronica resbelului.

„Independance Belge“ a publicatu în nruln seu din 29 Septembrie trei corespondintie din Franchia, pre care vomu ale reproduce și noi în estrasu. Cea dintăiu e din Parisu, a doua din Lyon, a treia din Tours. Corespondinti'a din Parisu e scrisa de renumitul aeronautu Nadar și a ajunsu la Brusel'a dela Parisu prin unu aerostatu.

Partea cea mai momentosa a corespondintiei e:

Parisu.

22 Septembrie, 1 1/2 ora dimineti'a.

Desi in graba mare, totusi nu a-siu lasa o ocaziune, ca acest'a, fara de a ve incunoscintia despre noi. Astadi dimineti'a adeva dreptu la porunca regimului primulu meu balonu de depezie, și cunoscu prea bine pre acest'a dintre Ecuipierii mei (Durouf), care lu conduce, pentru de a nu scia mai nainte, ca acest'a epistola va ajunge la mână d'vostra.

Amice! D-vostra nu a-ti mai cunosce Parisulu. Eu sum destulu de betranu, pentru de a-mi revoca in minte cele mai diferinte fisiognomii ale acestui Parisu multiferu. Mi aducu aminte la 1830, amu fostu la anulu 1848 aici, amu vedutu dilele de lunie, amu fostu de fatia la infricosiatulu 2 Decembrie, insa nici odata nu amu vedutu, ce vedu acum. Ca prin farmecu s'a schimbatu acest'a capitala a voluptatiiloru. Fia-care omu e inarmatu, tote stradale luitate, tote pravaliile fitchise. In fiacare unghiu alu platiloru, pre tote bulevardele pre tote trotoarele se vedu din diartulu diuei pana noptea numai gerde mobile si nationale, ocupandu-se cu eseroiarea in arme. Mueri nu se mai

vedu nici chiaru diu'a, nimicu alt'a, decatu civi, seriosi, tacuti cu arma pre umeru. Batalionele, care, cu straiete pre spate, se ducu necontentitu pre sianturi, se intalnescu cu altele care de acolo serentorcu Si in totu poporulu unu singuru cugetu, o singura suflare: acest'a, de a-si resbuna.

Amu scapatu de unu periculu teribilu: de armistitiulu cerutu de regimulu nostru si refusatulu din partea prusieniloru. Acestu armistitiu aru fi causatu resboiu civilu si plebea n'a fostu nici intr'o epoca a istoriei asi'a de comunu si de infricosiatu inarmata! Teribil'a cingatore a Faubourgiloru avea sa faca numai o miscare, pentru de a imbratosia centrulu si alu sdrobi.

Refusarea dlui de Bismack, pentru care Dumnezeu sa-lu miluiasca, ne-a usurat respirarea, si indata ce venimu ierasi la minte, vedemu ca acestu pasiu periculosu alu regimulu nostru aduce dreptulu bunu pre care noi nu-lu avemu, candu amu intreprinsu acest'a lupta reutaciosa, pre partea nostra.

Restulu epistolei sunlu unele reflexiuni la situatiunea de mai nainte si de facia a Franchiei.

Lyonu

A doua scrisore ne da desluciri interesante despre situatiunea Lyonului, unde pana cate va dile nainte a domniulu revolutiune.

„Lyonu, 23. Septembrie.

Dupa fortunele dilorulu ultime a capatatu orasiulu nostru ierasi o mina relativu liniscita.

Potestatea, carea se numea pre sine, „Comune de Lyon“ si transpuse interesele asi'a de multu si fara de scopu in spaima, catu si causese o emigrare in-emnata, a facutu locu far' d'a se opune, consiliulu municipale alesu. Caracterulu votulu universalu (a carui activitate ca vehiculu constitutiunulu normalu se pote combate) e tocmai ca e unu midiolocu suveranu spre resolvierea criseloru mari sociale. Opositiune nu suferu, atare lucru e naintea lui revolta. Elu singuru confirma potestatele publice si le castiga autoritate neresistabila. E o adeverata lovitura de statu din partea poporulu.

Cu tote aceste sa nu ne amagimu. „Comune de Lyon“ a fostu formata mai multu din barbati socialisti de catu din barbati politici; cei dintăiu au totu deun'a pucinu respectu naintea deciseloru votulu universalu, de ore ce ei d'cu ca acele suntu produse prin orbire si nescintia. Ei cedu la inceputu, pentru de a nu alitia prea tare dispuzitiunea, conspirasa in secrete. Acesti eretici au o influentia mare la o parte a populatiunei Lyonului. In Croix-Rousse au aflatu capetele tuturoru sectelorulu esulate si nitate aslu, disciplina si ajutoriu, acolo se afla Icarieni, Fourieristi, Egaliteri, Comunisti si alti. Candu sosi scirea despre capitulatiunea dela Sedan, erupse foculu de suptu censusa. Iratiunea a fostu imensa. Socialismulu din Lyon

nu pardu tempulu: elu se instala sub titulu a republicei in otelulu de Ville si-si ridicu standardulu celu rostu.

Alegerile municipale, la cari au reesitu republica moderata cu majoritate enorma, intimidata tare capetele republicei rosie, cari credeau, ca li se va lasa loculu liberu la alegere seu de frica seu de sistemu. Inse ei totu nu se dau inca invinsi si se incerca a sterna neincredere in inim'a poporulu. Celu mai micu actu de cumpetare se perhoresceza de ei de atentatu contr'a republicei, de care ei celu mai pucinu se interesaza. In intielesulu acest'a predara ei liberarea functionariloru regimulu precedentu dispusa de consiliulu municipale, cari dupa parerea loru, rosiloru, s'aru fi cuvenitu ai acusa singuru din cauza, ca a fostu functionari publici.

Tote aceste fapte atitia pre civii inarmati si asi'a orasiulu e intr'unu felu impertitu in doua castre; in acest'a alu partiloru de diosu ale orasiulu, care represinta republica moderata, si in La Croix-Rousse, care a devenitu de Mons Aventinus alu Socialismulu din Lyon.

Intr'aceea Lyonulu in privintia patriotismlu inca nu remane inderetrulu altor'a. Numerulu voluntariloru e insemnatu, se lucra cu energia la intariri si la organizatiunea de corpuru libere. Intre cele din urma e cea mai insemnata legiunea franceso-polona, a carei organizatori suntu done capete de partita din rescota ultima polona, coloneli Dombrowski si Wolowski. Legiunea are de cugetu a esmite o proplamatiune catra corpu prusianu de armata ce sa intregesce din Posen. Comand'a altui corpu de voluntari se va incredintia famosulu generalu Cluseret. (Acest'a intr'aceea s'a arestatu dupa cum ne spune o telegrama mai de curendu.)

Tours.

Corespondinti'a din Tours anuncia:

Tours, 24 Septembrie.

Cu privintia la rumperea negociariloru de pace si la sistarea alegeriloru pentru constituanta e dispuzetiunea apasata. Deci avemu a portu resbelulu pana la un'a — organizatiunea lui o singur'a ocupatiune a regimulu.

Scirea despre capitularea Toulului a sositu ieri sera si a intunecat mai tare situatiunea.

Din Strassburgu avemu sciri mai bune. Prefectulu denumitu de republica, Valentinu, a sositu in 19 notandu in cetate. Cetatea se tiene inca, insa ajutoriu i-aru fi de lipsa.

Regimulu a decisu a lua dela tote jurnalele fara deosebire — interne si externe — o contributia de 4 centime per numeru.

Iarasi Neutri.

Spiritulu politicu s'a retrasu elu ore din lumea nostra europena? Ai crede acest'a vedindu lentorea

FOISIGRA.

Serbarea de 400 ani dela santirea monastirei Putna.

(In 15/27 Augustu 1870.)

Celu mai sacru monumentu din timpulu stralucirii nationale, si loculu celu mai scumpu pentru fia-care anima romana este fara indoiala monastirea Putnei (in Bucovin'a), dedicata maicei Domnului de catra eroulu S t e f a n u celu mare in anulu 1470. Acestu lacasiu ocupa odinioara primulu rangu intre tote monastirile vechiei Moldove, indiestrata fiindu cu cele mai intinse privilegii; — din sinulu ei se recrutau in vechime metropolitii Sucevei, — in acestu locu sacru diacu osamintile eroului, care a diditu acest'a monastire, ale eroului, care este simbolulu virtutiei, relegiositatiei, eroismulu si alu unitatiei romanismulu.

Dupa caderea Bucovinei la Austria fu Putna un'a din cele trei monastiri ale tierisioarei nostre, cari avura fericire de a nu fi secularizate. Inse ca alte monumente de glori'a strabuna (cetatiunea Sucevei, Moldoviti'a etc.) fu neglesa sistematicu, spre a se da pre incetu uitarei; astfelu inainte de 48 nu mai poporulu nu scapa din vederea acestu locu memorabilu, venerandu cu inim'a sfasiata, dara cu sperantia, in viitoriu, memoria parintelui patriei si alu poporulu, a lui S t e f a n u c e l u b u n u s i s a n t u, dapa cum lu numesce elu si in diu'a de astadi.

In deceniulu din urma mai cu seama incepu si

clerulu si inteligenti'a nostra a se ingriji mai bine de loculu momentulu celui mai mare binefacatoriu alu bisericii, alu tieriei si alu nationale. Celu mai mare meritu in esta privintia lu are nesmintitu actualulu prioru alu acestei st. monastiri, pre venerabilulu d. Arcadie Ciuperca, sub a carei'a conducere intielecta nu numai ca infloresce disciplin'a monastica, dara alu carui'a esemplu viu si patrioticu insufla ori si cui interesu si pietate catra aceste locuri sante; tota tendinti'a lui este de a redica monastirea si pretiosulu monumentu la insemnateea ce i se cuvine, — si in acest'a tendintia nobila este spriginitu de unu cuventu ce maritu tota lauda. O dovada forte eclatanta despre acest'a este si serbarea de 400 ani dela santirea monastirei, carea o facu pre spesele sale si alu conventualiloru in dilele de 15, 16 si 17 Augustu st. v. a. c.

Este cunoscutu onor. publicu, ca tinerimea romana academica avea sa arangeze astfelu de serbare cu o pompa deosebita, si ca s'au fostu adunatu spre acestu scopu bani din tote partile. Insa pentru situatiunea politica de astadi, comitetulu centralu din Viena a amenatu serbarea pana la altu anu si acest'a in timpulu celu mai de pre urma. Ceea ce nu s'a incredintu a o indeplini comitetulu centralu cu tote pregatirile, a facutu in parte priorulu si conventulu Putnei in modu admirabilu fara pregatire.

Inca din diu'a de 14 Augustu inceputa a curge poporu si inteligentia din tote partile, incatu catra sera erau pline de ospeti tote incaperile, pre-

cum si curtea din lăntu și de afara a monastirei. La 8 ore sera vestira trei tunuri inceperea festivitatiei. Intr'unu momentu sa iluminara tote locuintiele monastiresci si bisericii, iera in curte pre langa biserica precum si pre platurile romantice din giurulu monastirei se aprinsera vasuri mari cu resina. In ferestrele locuintiei priorulu erau estediate trei transparente: in mijlocu monumentulu lui Stefanu, calare, incungiuratu cu rami de lauri si cu inscriptiuni patriotice in litere tricolori; de a drepta emblema monastiresca cu inscriptiuni religiose; in stanga pajora austriaca cu bicolorulu Bucovinei. Aspectulu intregulu era petrundictoriu.

La 8 1/2 dete clopotulu semnalulu la cina, la care fura ospetati toti fara diferentia. La 9 1/2 ore inceputa a suna clopotele si a bubui tunurile, ca-ci priveghiarea cea mare — si luase inceputulu. Ea fu condusa de prioru cu asistintia numeroasa si dura pana la 2 ore dupa mediulu noptiei. Biserica remase iluminata tota noptea.

A doua di (15 Aug.) desu de diminetia fu decoratu momentulu lui Stefanu cu guirlande si cu coronu de flori si stejaru de catra damele pre-ente intre cari cu deosebire donna si domnișorele Pittey (consiliariu de tribunalu din Cernauti), donna si domnișora Melinti din Romano si Altele. Liturgi'a incepu la 10 ore si fu celebrata cu cea mai mare pompa. Predica o tinea parintele prioru alegandu-si o tema forte nimerita (crescerea relegioasa-morala in genere si in deosebi a tineriloru), cari legandu de vietia si faptele lui Stefanu, o

ore cărora neutri care jóca o partita mai teribila de cáta a noastră.

Nu vorbim de Engliera care este egoismul incarnat și care se crede protegata de mari.

Darú Russi'a, cari s'a facutu cu atât'a ostentia una imperiu pre Baltica, și care a construitu St. Petersburgulu precisamente spre a domina in nordu, ce ascépta ea?

Puté-va ea, trebuie ea sa spero ca Prussi'a i va las'a influenti'a și dominiunea?

Nu este locu in Baltica și in nordu pentru trei puteri. Engliera séu Russi'a voru fi pré multu déca Prussi'a va fi victoriósa.

En vedeti in marile cari depindu de Europ'a septentrionale trei imense flote in concurentia: flot'a englesa, flot'a russa, flot'a prussiana? Acést'a nu aru mai fi revalitate, ci indeseire; asiá daru un'a din trei aru peri negresitu. Déra déca Engliera și Russi'a suntu nebune de a ezitá atât'a, ce sa dici de Austri'a?

Acést'a putere, dopa cea ce scriá nu de multu corespondintiele lui Siécle are mai multu de cincisute de mii soldati de diferite origine. Cu dóue sute de mii numai ea aru fi la Berlinu in câte-va septemáni, și drumulu e deschisu. Nici odata ea n'aru putea gasi o asemenea ocaziune de a se resbuná de Sadov'a.

Vomú trece in silenciu regatele scandinave, cari d'acum înainte voru fi nadusite intre influenti'a prussiana și influenti'a russa. Slabiciunea lorú, justifica inactiunea lorú.

Déru la ce gândescé Turci'a? Unde suntu acei cari in viitoriu, aru mai putea sprigni regeneratiunea sea?

Unde va gasi ea bani pentru imprumutele sale și flote in totu deun'a dispuse a coperi Bosforulu déca marea putere mediterana, déca Franci'a cade intr'o lupta cu Germani'a?

Voint'a este putinti'a. Neutrii sa nu escipese de situatiunea lorú. Aceea pre cari aru avea dupre resbelu, déca Franci'a e invinsa, are se fie deplansu Creditu europénu nu va fi, echilibru nu va fi base solide pentru negociatiunea comuna no voru fi, sinceru pentru operatiuni generale. Fie care va fi la placu celui mai tare. Acésta va lasa ce va voi.

Si nu credeti la vre-o pace durabila.

Nu este pace durabila de cáta cu interese cátu și de putinu satisfacute. Germani'a care nici odata nu s'a intielesu cu ea singura, nu se va intielege cu nime cându va fi béta de triumfolu pretinsei sale unitati. Ea va amenintiá din expansiunea sea totu ce'i este vecinu séu aprópe, Oland'a, Belgi'a, Elveti'a, Franci'a, Itali'a, Ungari'a, Romani'a, Russi'a. I'i va trebui unu spatiu enormu, drumuri și deschidieturi in tóte partile. Sa ne amitimú vechiulu imperiu Germanu, opresiunea și ambițiunea incar-

ecsecuta cu dibacie și cu unu talentu oratoricu rarú. Dupa predica urmá o scena pietósa cu totulu patundietóre. In semnu de multumire și amintire depose conventulu in corpore unu candelabru cu 12 lampióne tricolori pre momentulu marelui erou. Erá unu momentu din cele mai doiose vedindu pre venerabili parinti incungurându momentulu cu lacrimi in ochi și murmurându rogaciuni pentru sufletulu aceluia, cárnia i datorscu tóte si totulu. Finindu liturgi'a urmá sántirea apeí, și ocóirea de trei ori a bisericéi. Apoi se dete unu prandiu generalu in relectoriulu monastirei; la acést'a méssa precum si la tóte cele urmátorie fú participarea nerestrinsa dupa datin'a vechia. Se ténura cuvenari și toaste numeróse și fórté potrivite.

Cátra séra se presentá inaintea priorului intrégu conventulu, aducundu omagiale sale pentru arangiarea și bun'a dregere a festivitatiei. Cá unu adevératu parinte le respunse priorulu imbarbatându in positiunea lorú cea grea, și amintindule de seriós'a și insemnat'a lorú chiamare in loculu unde diacu osamintele celui mai mare erou alu natiunei și celui mai mare benefactoriu alu bisericéi. Apoi inceputa rogaciunile de séra pentru Stefanu cel mare.

La 9 ore urmá cin'a, la care se ténura mai multe toaste și conventari cu teme din viet'a lui Stefanu. Intre multi alti escelá la asta ocaziune domnisiór'a Sofi'a Pley prin declamarea poesiei „Strain'a“ (domnisiór'a este din mam'a germana, dar' cu simtiemintele cele mai nobile romane), ca-

nafa, si ca a trebuitu secolu spre alu distrugo: ast-feliu va fi imperiulu germanu alu Hohenzollerniloru!

Atunci inzadaru statele Europei aru incercá sa se onésca. Aru fi pré tardiu. Aru avea in midiloculu lorú unu careu armatu de cincidécii la síese-décii milióne de ómeni incuragiati de impunitatea concistelorú.

Atunci adio si la ori ce felu de libertate. Se póte vedea din scrisorile regelui de Prussi'a ca crede a avé o misiune. Carea? Elu inca nu o numesce; dara se póte conjecturá pré bine, ca nu e pré departe de aceea ei o atribuiéu suveraniei coalisate contr'a revolutiunei.

Ce sórte deci ascépta Europ'a?

In loculu acestói tristú aventurú, victori'a séu mai bine salutulu Franciei — cáci nu mai suntemu la victorie — aru fi o nóua era de progresu.

Franci'a nu amenintiá pre nime, nu are trebuintia de nime. Ea nu viseza conciste. Ea cupósce mijlócele de a fi mare in pace. Ea a probato. Ea a probatu ca in arte, industrie, sciéntie, ea póte regasi unu terenu demnu de ea, si ca sporirea teritoriale nu-i este de necesitate spre a putea fi utila umanitati.

Jurnalele din Prussi'a dicu, ca ea n'a statu de a turburá Europ'a. Ea a turburat'o negresitu câte odata, dara numai atunci cându a fostu rapita dupa ei de ómeni cu esceptiune posedau de glori'a armelorú. Dara ce sa dici de Prussi'a in celalaltu secolu si de vr'o díece ani incóce? Nime nu póte si unde, béta de succesele ei, se va opri politic'a absorбата alu dñi de Bismark.

Cele de pre urma porturi ale Danemarcei, cele nóue milióne de germáni din Austri'a, locuri de comérciu pre Adriaticá, Colonii, o mare marina de resbelu, iéta numai de cáta ceea ce va voi noulu imperiu germánú, parvenitil suntu grabitil de a se bucurá de tóte.

Astadi prusii multiamescu Saxoniéi atâtu de uitátóre cátra noi, Bavari'a, Badulu pre care l'amu imbogatitu pré multu, Wurtembergulu, Meklemburgulu și cele-lalte mici satelite ale astrului Hohenzollern.

Dara cându prusii nu voru mai avea trebuintia de ele li se va face ceea ce s'a facutu poporulu germánu in anul 1815.

Acestui'a se promisese libertatea, i s'a datu sclavaginu. Principilorú coalisati li sa promise crecerea teritoriului; nu voru fi de cáta unli fendantori!

(Siécle).

Academia romána.

A dóua siédintia publica a societátei academice románe, avú locu luni la 14 ale curentei; sub presiedinti'a I. Sebe Domnitoriulu presiedinte de onóre alu societátei. Publiculu érá putienú nume-

rea o ecsecutá cu tactulu celu mai finu și cu insulfetirea cea mai gingasia: aplausulu celu mai entusiastieu lu secera jun'a declamátoria prin declamarea, la care fú provocate prin unu toastu din partea unli teneru adusu in onórea și inalt'a chiamare a damelorú románe, facundu alusiune la scen'a dela portile Neamtulu; intre domn'a Mari'a și Stefanu celu mare.

Celu mai insemnatu momentu alu serbarei fú in 16 Augustu la liturgi'a și parastasulu pentru Stefanu. Parastasulu se facu dupa liturgia in foisorulu bisericéi, unde se afli momentulu. Erá asiadiatu lángra momentu unu pomu giganticu (colivia, colaci, ramuri de stafide, vinu etc.) și pre lángra densulu in semicercu unu siru de 24 preuti in ornate de doliu. Preotii și publiculu aveau in máni câte o luminare. Cantarile falnice și doiose, ale ceremoniei te patrundeau pána la sufletu, dar' inca si mai tare vedindu cum isi depúnea la momentu poporulu sacrificiale sale pietóse și modeste: luminári, flori și tamáie aprinsa. La rogaciunea de deslegare, carea o ascultau toti in genunchi 'u storcea lacrimi gtasulu asioru alu poporulu: „Dumnedieu sa lu odihnéscá la drépt'a sea, ca dreptu si bunu domnu a fostu“ atâtu de via traiesce in poporu amintirea marelui Stefanu! Seriositatea momentulu se inaltá inca prin sunetulu jalnicu alu clopoteloru. — „Dormi in pace umbra maréti.“

Dupa parastasu uná prandiulu imbinatu cu panachid'a (prasnica) dopa datin'a strabuna: fiacare participatoriu capetá spre amintire câte unu colacu

rosu: studenli din tóte facultátile și din licee erau acei'a cari alergara pre acelu tempu cu plóc, pucini profesori ocupau pre ici colé câte unu locu in sal'a senatului printre cari prestritiá câte unu functionariu séu altu membru din societatea noastră.

Siédint'a se deschide la 1 și 1/2 óra dopa amédi cându sosi I. Sebe Domnitoriulu. D. presiedinte alu societátei ténu urmatoriulu discursu:

Prea inaltiate Dómne,
„Membrii societátei academice románe suntu adáncu miscati de distins'a onóre ce li se face prin present'a M. Tele, augustulu patronu sub ale cáru auspice s'a infiintatu acestu institutu eminatiminte nationale, ei vedu intr'acestu actu de viu interesu pentru lucrárele societátei o garantiá dintre cele mai tari pentru prosperarea ei, și saluta din anima venirea Mariéi Tele in mijlaculu lorú.“

„Sa traiesci Mari'a Ta?“

Mari'a Sea Domnulu a respunsu;

Domniloru,

„Me gesesca totud'a-un'a cu o nóua placere intre d-vóstra. Chiamati a fi paditorii thesauriloru intelectuali ale Romániéi, sunteti meniti a desvoltá, departe de agitatiunile febrile unoru aspiratiuni necópte, adevaratele fortie ale natiunei si a respandi in poporu, prin exemplulu ce dati, convictiunea ca in temporile moderne o menca consejinciósa si cugetári serióse suntu singure in stare de a dá unu Statu putere si vietia.“

„Este dreptu ca greutátile ce inceputurile oricárei întreprinderi intalnescu, au fostu caus'a ca lucrárele d-vóstre nu au ajunsu la numerulu de opuri folosítore ce, altufeliu, aru fi fostu produse; viitorulu insa va probá ca increderea ce tíer'a a pusu in luminele si activitatea d-vóstra a fostu basala nu numai pre sperantie, ci pre o adevérata apreciatiune a insusiriloru ce ve distingu.“

Publiculu aplauda acestu discursu, dándu-se cuventulu apoi d. Macsimu ceti raportulu despre mersulu si starea societátei in acesti trei ani. Din acestu raportu se vede cu câte dificultáti a ayutu de a se luptá societatea marindu-i-se acestea si prin dimisionarea aloru doi membrii si a unoi'a din presiedinti'a societátei, care nici ca se presinta la vre o siédintia in estu anu. Fia si acést'a cá o proba dinaintea tutoru romániloru despre usiurintia cu care se au uni ómeni la noi fatiacu cele mai vitali cestiuni nationale, usiurintia pre care natiunea la nici unu casu n'o póte nitá.

Pre lángra acestea sa mai acumulara absentárila fara motivu a unor'a. D. canonicu Cipariu ni se spune ca estu anu a fostu impededatu de gravu morbu, membrii din Bucovin'a a fostu impededatu de Camera, iéra d. Nicolau Ionescu, pre lángra cele dóue depesie ce a trimisu Academiei, anunciándu-o ca va veni totu-si nu s'a presintatu. D. Ionescu dela siédintiele parlamentare scimu cá nu-lu póte

si o luminare. De asupr'a mesei stralucea portretulu lui Stefanu, decoratu de dame cu giurlande și cunune de flori. La acestu prandiu decurséa tóte in cea mai mare seriozitate.

Dupa prandiu incepu petrecerea vesela si cordiala atâtu in localitátile preotulu cátu si in chielie calagariloru, geniulu democraticu alu lui Stefanu pareá, ca a cuprinsu tóte animile, cáci disparuse ori si ce diferentia de stare si conduita; toti se miscau cá fiii unli parinte, in amóre, fratiéate și insulfetire. Spre acést'a precum si spre tóte cele petrecute inainte contribui fórté multu amabilitatea, ospitalitatea si tactulu celu rarú de conducere alu parintelui prioru. Abia luni in 17 Aug. inceputa a se strecurá óspetii pre a casa, si puteai observá pre facia fia-cáruia cátu de greu i venie ór'a de despartire.

Se despartira toti cu anim'a grea, dara cu sufletulu plinu de multumire si insulfetire, si cu sperantia via, cumca in anulu viitoriu va ajulá cerinlu, cá se póta cántá in acelasi locu sacru cu laudatulu poetu alu natiunei, V. Alecsandri:

Pre timpulu vijeliiloru,
Cuprinsu de unu saeru doru,
Visai unirea Daciei
Ca-o turma si-unu pastoriu...
O! mare umbra-eroica
Privesce ti visulu teu:
Uniti suntemu in cugete
Uniti in Dumnedieu!

G. B. „Albin'a.“

nimicu impedecă, chiaru postulu de profesoru celu ocupa la Iasi si-lu suplinesce prin alta parsóna numai si numai că se si pòta face datori'a de reprezentantu alu natiunei: combatendu cu foculu care lu caracterisa, ministeriele, [sèu sustienendu-le, dupa cum a facutu estu anu cu ministeriulu dlui Epurènu.

Dupa atingerea acestor'a de câtra d. Maesimu d-sea vorbi despre imullirea fonduriloru societătiei si despre dictionariu care, impartindu-se intre membrii dupa litera va aparea mai curendu. Dupa d. Maesimù urmà la tribuna eruditulu Baritiu vordindu despre importantia istoriei la Români, si mai vertosu asupr'a istoriei româniloru. Istori'a aniloru celor mai recenti si plinu de invetiamentu, istori'a aniloru 48—49 n'o avem, care este o mare lipsa in literatur'a nôstra. Pentru acestu scopu s'a instituitu o comisiune din sinulu societătiei, cu scopu de a adunã actele relative la acèst'a si-a o compune. Au fostu unii, dupa cum dice d. Baritiu, cari erau gat'a de a publicã unu astufelu de opu, in sa i-a impedecatu persónele cari au jucat roluri triste in iu acele tempuri, si cari traescu inca; spre a nu atinge pre unii cá acesti'a in viatia s'a amenatu publicarea acestei istorii. *)

Siedinti'a se radica la 3 ore postmeridiane. In Sea Domnitoriulu, dupa aceea bine-voi a convorbi cu mai multi inasi dintre membrii Academiei. „Inform.“

De lângã Rupea 10 Sept. 1870.

Adeverulu celu mare, ca cultur'a cea adeverata intelectuale si morale este primulu postulat, ce se recere dela omenime, si fãra de care cultura nice ca sa pòte imaginã esisinti'a unui poporu — sèu a unei natiuni; despre acelu adeveru, credu, ca nu va fi nime in dubietate. — Iera apoi, ca respãnditorii unei atare culture suntu in intelesu mai strãnsu preotii si invetiatorii poporului, acestu asertu iera-si credu, ca cuprinde in sine totu adeverulu. Si pentru cã sa 'mi intarescu mai tare asertolu, voi aduce inainte o fapta implinita, care pre lângã aceea, ca e mai întâiu fapta morala crestinésca, cuprinde in sine totu-odata si vointia de a progresã in cultura.

Inca in lun'a Februaru a. c. parintele Nicolau D. Mircea, parochu gr-or. in Merchiasia, scaunulu Cohalmului, din impregiurãrile, ce se voru aratã mai josu, s'a hotaritu, a dá instructiune privata la 2 elevi gimnasisti din Draosu scaunulu Cohalmului. Acesti elevi au frecventatu clas'a I-a si semestru I-ii din clas'a a 2-a gim. la gimnasiunulu rom. or. ort. din Brasiovu, in sa erumperea unui focu infricosiatu in satulu Draosu, acum suntu doi ani, carele n'a scutitu pre nici unu bietu român, si in urm'a carui'a bietiloru români nu le-a ramasu alt'a, decâtu tristele ramasitie cenusiarie; o asemenea intemplanã, aducãtoare de saracie, a silitu pre parinti eleviloru amintiti a-i intrerupe de a mai umblã la scõla, ceea ce si intemplanãdu-se in iern'a trecuta parintele resp. susu amintitu, din interesulu inaintãrei in cultura, a aflatu de bine a dá instructiune privata eleviloru, ca in tempulu acèst'a sa nu se strice elevi si de a nu fi apti pentru scõla previiitoriu.

Astfelu in urm'a unei instruari de vro câte-va luni merse parintele N. D. Mircea in dilele trecute cu elevii sei la Brasiovu, pentru de a face cu acesti'a esamenile din studiile obligate. Si asiã unulu facu esamenu din studiile prescise pentru a 2-a cl. gim., iera cela-laltu astufeliu fu pregãtitu in decursu de 7 luni de parintele desu amintiu, încãtu cu succesu bonu, facu esamenile pentru sem. II-lea din cl. a 2-a si si pentru amendouë semestrelu din clas'a a 3-a gim., promovendu-se deodata in cl. 4-a gimn. — Fãra de a mai vorbi multe, credu, ca fiescè cine, carele se va interesã de progresarea poporului seu in cultura, va afirmã sinceru, ca d. parinte Mircea pre lângã implinirea oficiului seu de parochu ceea, ce e o povara destulu de mare precum si a altoru trebuintie ale sele, — prin nobil'a fapta din cestiune, a aratatu si documentatu destulu de invederatu interesulu si zelulu, ce are de a invetiã românii cu totu deãdinsulu la scõla, dardu de a se stricã dela scõla. M. R.

Varietãti.

*) Familia luãndu notiã despre ope-lulu Reuniunei sodãtiloru români i sa pare ca e

*) Ce modestia! cine aru fi credintu atãt'a abnegatiune de celu ce scriea câte tôte pre la 1865—1866? R. „T. R.“

bombasticu si neintiesu. încãtu pentru partea duntãiu a acestei severe recensiuini nu aru trebui sa se sparie „Familia, ca Reuniunea are sa-i strice miseri'a, pentru ca a scrisu odata avendu trebuintia si cine sci cându i se mai da ocaziunea pre cându „Familia bombastèza pre tóta septemãna cu preintiesele, dardu de multe ori neexplicaverale si nequalificaverile conversatiuni cu cetitorele. Destulu acum de va fi lipsa mai multu.

Unu amiculu alu „Fam.“ si Reun.

Invitare de prenumeratiune

la

„Telegrafulu Român“.

pre patriarulu din urma (Octomvre — Decembre) alu anulu 1870. — Pretulu abonamentulu pre 1/4 anu e:

Pentru Sabiiu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Trania si Monarchi'a austro-ungurésca 2 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate 3 florinti.

DD. abonanti suntu rugati a nu întârdiã cu tramitarea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogãmu a se scrie curatu, si epistolele de prenumeratiune a ni se tramite francate — adresãndu-le deãdreptulu la

Editor'a „Telegrafulu Român“
in Sabiiu.

Concursu.

Devenindu statiunea de invetiatoriu in comun'a Siur'a mare lângã Sabiiu, sa deschide concursu pâna in 10 Sept. st. v. pre lângã urmatorele emoluminte:

1. Cortelu liberu

2. Salariu anulu 100 fl. v. a. si dela individulu cu fii de scõla un'a Pita.

3. Lemne trebuincioasa.

Dela concurrentii la acestu postu, sa cere sa fia gr. or. absolutu pedagogu, ori teologu si cu purtãri morale bune.

Documentele concurrentiloru sa se astèrna la sc. protopresviteralu a tract. II gr-or. a Sabiiului.

Sabiiu in 20 Septembrie 1870.

I. Popescu
Protopresviteru

73—1

Concursu.

Devenindu statiunea invetiatorésca in comun'a bisericésca gr-or. din Nocrichiu, vacanta sa escrie concursu. Lefa impreunata cu acèsta statiune este:

1. in bani gat'a din lad'a bisericésca 80 fl. cu sperantia de a se mari pâna la 100 fl. v. a. pentru prunci de locu iera pentru alti dupa cum se va stipula de invetiatoriu.

2. Cuartiru liberu in localitãtile scõlei.

3. Lemne de ajunsu.

4. Pamentu de legumi in gradin'a scõlei.

Doritorii de a ocupã acèsta statiune au sa-si astèrna recursele la comitetulu parochiale din Nocrich pâna in 20 Octombre a. c.

Aretèndu

purtarea religiõsa si morala — zelulu spre inaintarea invetiãceloru, — ca suntu de releg. gr-or. pedagogi absoluti si versati in cantãrile bisericesci,

Cari voru avea testimoniulu despre absolvarea gimnasiunulu inf. voru avea in tactate.

Nocrich 20 Sept. 1870.

74—1

Comitetulu parochiale.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de invetiatoriu din comun'a Apoldulu-mare sa escrie concursu pâna in 14 Octombre a. c. v.

Emolumintele acestei statii sunt:

80 mesuri (ferdele) grãu, cortelu bonu, si lemne de ajunsu.

Doritorii au de a-si asterne cererile lor instruite cu atestatu de botezu si despre absolvarea cursulu ped. in Sabiiu la comitetulu parochialu din susu numit'a comuna.

Apoldulu-mare 20 Sept. 1870

Ioanu Craciunu
Parochu gr-or.

75—1

Concursu.

La scõla populare elementara gr or. din Darstele Brasiovului a devenitu vacante postulu invetiãtorescu, cu care este impreunatu unu salariu anuale de 130 fl. v. a. pre lângã cuartiru de locuinta si lemne de focu.

Doritorii de a ocupã acèsta statiune suntu pofiti, cá recursurile lor, inzestrate cu documentele inaltu prescise despre cualificatiunea si purtarea lor morale si politica — pâna in 12 Octombre a. c. st. v. sa le astèrna preonoratulu domnu protopopu Iosifu Baracu in Brasiovu.

Darste 19 Septembrie 1870.

Comitetulu parochiale gr-or. din Darstele Brasiovului
Tom'a Bersanu
Parochu si presiedinte.

76—1

Concursu.

Pentru trei stipendii din fundatiunea repositului Episcopu Vasiliu Mog'a. si adeca:

unu stipendiu de 200 fl. v. a. meritulu pentru studenti la vre-o Universitate sèu la vre-unu politechnicu afara de patria — care s'a fostu conferitu gimnasistulu absolutu V. Michaila, dar capatãndu altu stipendiu mai mare, i s'au detrasu,

doùe stipendii a 50 fl. v. a. mente pentru gimnasisti si studenti la scõlele reale, — se scrie prin acèst'a concursu.

Doritorii de a concurge la aceste stipendii au de a 'si ascerne la consistoriulu archidiecesanu gr. or. in Sabiiu pâna in patru septemãni dela datulu de fãra suplicele lor proviedute cu urmatorele atestate, si anume:

1. ca suntu români de religiunea gr-resariteana;

2. ca au o purtare morale deplinu corespunditòre si ca facu sporiu bonu in studiile lor;

3. ca suntu lipsiti de mijloce, si ca nu mai au din vre-o alta fundatiune nici unu stipendiu.

Acè'a, cari voru documentã, ca stau in vre-o relatiune de rudenia cu repositulu in domnulu episcopu Vasiliu Mog'a — conformu unei clausule fondatiionale — avendu de altmintrenea susu amintitele conditiuni, voru fi preferiti.

Sabiiu, din siedinti'a consistoriãla tienuta in 19 Septembrie 1870.

(77—1)

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de invetiatoriu din Comuna Branyeska se escrie concursu pana la 25 l. c.

Emolumintele acestei statii sunt:

a) 100 fl. in bani gata; b) 70 mesuri (ferdele) bucate, jumetate grãu; c) 2 mesuri mazare; d) cuartiru liberu cu o cradina frumõsa si lemne pentru incãlditulu scõlei.

Doritorii au de asi asterne cererile lor instruite cu atestate de botezu si despre absolvarea cursulu pedag. in Sibiiu, la comitetulu parochialu din susu numit'a comuna.

Branyeska 14 Septemvre 1870.

Nicolau Murariu,

antiste comunalu in numele comitetulu parochiale.

72—2

Concursu

Pentru ocuparea posturilor invetiãtoresci din protopresviteratulu gr. or. Zlatn'a de josu, se deschide concursu pâna la 24 Septembrie, a. c. in urmatorele comune:

1. Buciumu Satu, impreunatu cu salariu de 160 fl. v. a. cortelu si lemne,

2. Buciumu-Cierbu, cu salariu de 100 fl. v. a. cortelu si lemne.

3. Buciumu-Muntariu, cu salariu de 100 fl. v. a. cortelu si lemne,

4. Rosi'a de munte, cu salariu de 120 fl. v. a. cortelu si lemne, si in

5. Ciuruleas'a, cu salariu de 80 fl. v. a. cortelu si lemne.

Doritorii de a ocupã unulu din acestea posturi, au de a-si instruiã petitiunile, cu documintele, a) ca suntu români de religi'a gr. or. b) ca au absolvatu cursulu pedagogicu, sèu clericalu, c) ca sci cantãrile bisericesci, si au portare morala esemplara.

Concursele, suntu de a se substerne subscrisulu inspectoratu scolaru, pâna la tempulu mai susu prefiptu.

Abudu in 8 Septembrie 1870.

Inspectoratulu districtualu, alu scõleloru romãne gr. or. din protopresbiteratulu Zlatnei de josu.

72—3

Burs'a de Vien'a.

Din 23 Septembrie (5 Oct.) 1870.

Metalicele 5%	56 75	Act. de creditu	256 25
Imprumut. nat. 5%	66 25	Argentulu	122 25
Actiile de banca	715	Galbinulu	5 94